

№ 1 (655)
Січень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

16-РІЧЧЯ ПОДІЛЬСЬКОЇ «ТРЕТЯКІВКИ»

(стор. 4-5)

Зауважте

НОВИЙ НАУКОВИЙ ЧАСОПИС

У грудні в нашому університеті заснований електронний науковий журнал «Наукові праці Вінницького національного технічного університету» з періодичністю виходу номерів один раз у три місяці.

Статті журналу можуть подаватися і друкуватися українською, російською або англійською мовами.

Розділи журналу:

- автоматика та інформаційно-вимірювальна техніка;
- будівництво;
- застосування результатів досліджень;
- енергетика та електротехніка;
- інформаційні технології та комп'ютерна техніка;
- машинобудування і транспорт;
- радіоелектроніка та радіоелектронне апаробудування.

Головний редактор журналу – ректор університету,

академік АПНУ, доктор технічних наук, професор **Борис Іванович МОКІН**.

Відповідальний секретар редколегії – доцент кафедри комп'ютерних систем управління, кандидат технічних наук **Ольга Віталіївна ГЛОНЬ**.

Адреса редакції: 21021, Україна, м. Вінниця, Україна, вул. Хмельницьке шосе, 95, кімната 203 головного навчального корпусу. Тел. (0432) 59-86-25.

З правилами підготовки і оформлення рукописів статей до журналу «Наукові праці Вінницького національного технічного університету» можна ознайомитись http://vstu.vinnica.ua/ua/science_magazine.php#new.

Перспективно

Державна акредитаційна комісія України надала ВНТУ ліцензію на підготовку за спеціальністю «міське будівництво і господарство» 30 бакалаврів, 30 спеціалістів і 10 магістрів. Дотепер усі будівельні ВНЗ України разом мали ліцензії на підготовку всього 38 магістрів (лише по 2-3 фахівця на ВНЗ). А віднині наш Вінницький національний технічний університет сам випускатиме десять магістрів з цього фаху — найбільше в Україні!

Лише в п'яти ВНЗ із чотирнадцяти випускаючі кафедри цієї спеціальності очолюють доктори наук, професори. Завідувачем кафедри міського будівництва і архітектури нашого ВНТУ є доктор технічних наук, професор, академік АБУ Ігор ДУДАР.

УСІ ВИПУСКНИКИ ВНТУ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МБІГ» ПРАЦЮЮТЬ ЗА ФАХОМ

Нині усі сфери будівництва, містобудування, житлово-комунального комплексу та управління розвитку міських територій нагально потребують фахівців з вищою освітою за спеціальністю «міське будівництво та господарство». Така спеціальність існує вже досить давно і доцільність її підтверджена не тільки в Україні. Суспільству необхідно мати фахівців із забудови та комплексної реконструкції міської території, утримання міського господарства, інженерної підготовки території міст для їх забудови з подальшим інженерним благоустроєм та обслуговуванням міським транспортом.

Засновником цієї спеціальності вважають д.т.н., професора А.Є.Страментова, який працював у Києві. У 1948 році в Київському інженерно-будівельному інституті він створив факультет міського будівництва. Пізніше професор Страментов переїхав до Москви і відкрив цю спеціальність у Московському інженерно-будівельному інституті. Згодом ця спеціальність була відкрита і в Ленінградському інженерно-будівельному інституті.

Нині підготовка фахівців із цієї спеціальності здійснюється лише в 13 областях України. Усі ВНЗ України разом мають ліцензію на підготовку за держзамовленням та на контрактній основі близько 800 спеціалістів щорічно.

Практично всі випускники цієї спеціальності влаштовуються працювати на виробництво за отриманим фахом. Вищі навчальні заклади залучають до підготовки фахівців з цієї спеціальності висококваліфікованих фахівців, які мають наукові ступені доктора або кандидата наук, почесні звання та відзначені державними преміями в галузі архітектури та науки і техніки. Це дає змогу наблизити навчання до реальної практики і вирішення актуальних проблем народного господарства.

Кафедра міського будівництва і архітектури нашого університету активно займається вирішенням проблеми навчально-методичного забезпечення дисциплін робочого навчального плану підготовки фахівців зі спеціальності «Міське

будівництво та господарство». Практично з більшості дисциплін є методична література, що розроблена викладачами.

Кафедра видає навчальну літературу, виходячи з власного досвіду викладання дисциплін. Але слід було б створити міжвузівські авторські колективи, що мають певні наукові успіхи. Кафедра надає значну увагу підготовці власних науково-педагогічних кадрів для цієї спеціальності через магістратуру і аспірантуру. Плануємо направляти перспективних викладачів, які мають наукові ступені і звання, на перепідготовку їх за спеціальністю «МБІГ» на факультет підвищення кваліфікації при КНУБА.

Наша кафедра МБА підтримує творчі зв'язки з кафедрами КНУБА та інших ВНЗ, які готують фахівців із спеціальності «МБІГ». Це дозволяє нам не тільки обмінюватись досвідом, а й удосконалювати навчальний процес, підтримувати його на рівні сучасних вимог.

Нині у нашому університеті за спеціальністю «міське будівництво та господарство» на денній формі навчаються 146 студентів, а на заочній – 32. Студенти містобудівники мають успіхи в навчанні: із 146 студентів 13 – «круглих» відмінників і 26 тих, хто вчиться на «відмінно» і «добре» (~27%). Наші студенти під час практики з робочої професії брали активну участь у влаштуванні кам'яних покриттів доріжок на території університету, а також в оздобленні фасаду одного з корпусів.

Співробітники кафедри МБА брали участь у нараді-семінарі завідуючих кафедр міського будівництва з усіх регіонів України. Учасники наради-семінару обговорювали захищені в останні роки дипломні проекти за цим напрямком. Розглядали проблеми розвитку матеріально-технічної бази навчального процесу, втілення новітніх комп'ютерних технологій в навчальний процес, вдосконалення навчальних та виробничих практик тощо.

Ігор ДУДАР, завідувач кафедри МБА ВНТУ, д.т.н., професор, академік АБУ

WEB-простір

НАЙСВІЖІШІ НОВИНИ ВНТУ — НА САЙТІ www.impuls.vstu.vinnica.ua

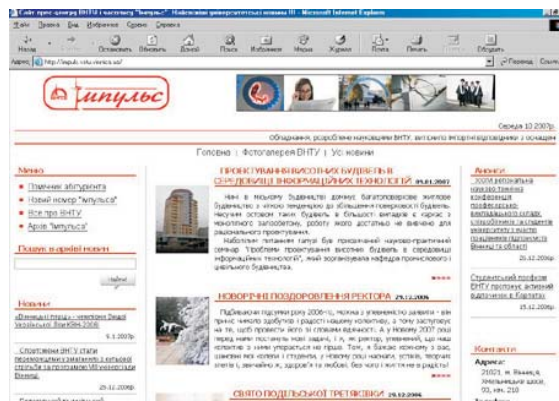
Об'єктивна реальність — популярність віртуальної реальності, а з нею й електронних засобів масової інформації усе зростає. Насамперед серед молоді. Отож, наш університетський часопис «Імпульс» як видання, орієнтоване насамперед на юнь, не може зignorувати цей процес. До того ж, час стрімкішає, і аби встигати за ним і подіями, маємо ставати оперативнішими.

У грудні почала виходити Інтернет-версія часопису «Імпульс».

Сайт функціонує за принципом прес-центру. Є колонка анонсів подій, які мають відбутися в університеті. А кореспонденції розміщуються в Інтернеті з якомога меншою часовою відстанню від події.

Подавати інформацію в редакцію можна й електронною поштою impuls@vstu.vinnica.ua. Для зручності активована адреса E-mail розміщена на головній сторінці сайту.

Окрім того сайт містить актуальний номер часопису. А також його архів.

Стипендія мера

СТИМУЛ ДЛЯ ТАЛАНОВИТИХ

У Вінницькому обласному музично-драматичному театрі імені М.Садовського учні та студенти Вінниці отримували стипендії міської ради.

Міський голова Володимир ГРОЙСМАН, начальник обласного управління освіти Ігор ІВАСЮК, заступник міського голови Микола ГУНЬКО та начальник міського управління освіти Галина МИСАК привітали стипендіатів та керівників навчальних закладів з їх досягненнями.

Вінницька міська рада та її виконавчий комітет упродовж 14 років з метою сприяння пошуку талановитої та обдарованої молоді, розвитку її інтелектуальних та творчих здібностей виплачує

щомісячні стипендії міської ради кращим студентам і учням закладів освіти міста.

У I півріччі 2006-2007 н.р. стипендіатами Вінницької міської ради стали 366 учнів та студентів. Серед них студенти Вінницького національного технічного університету:

Людмила МАЛИШКО, 3 курс, група 1ПЗ-04 Інституту ІТКІ;

- Лілія ЯРОЩУК, 4 курс, 1МБ-03 ІНБТЕГП;
- Олена ДУБРОВІНА, 3 курс, ОТЗ-04 ІНРТЗП;
- Олександр БАРАБАН, 4 курс 1Т-03 ІНМТ;
- Максим БАБІНЧУК, 3 курс, ЗМФК-04 ІНМ;
- Павло МЕДЯНИЙ, 3 курс, ЕСМ-04 ІНЕЕЕМ;
- Олександр РЕМІННИЙ, 3 курс, 2 АВ-04 ІНАЕКСУ.

Щомісячна стипендія для студентів вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації складає 91,96 грн.

На I півріччя 2006-2007 н.р. загальні видатки на виплату стипендії міської ради склали 67567 грн.

Знай наших!

НАШ НТЦ «АЦС» ДЛЯ НРКУ

Обладнання, розроблене науково-технічним центром «Аналого-цифрові системи» ВНТУ, повністю витіснило дороги імпорتنі відповідники з оснащення Національної радіокомпанії України.

Тривалий час плідно співпрацюють технічні служби Українського радіо та Вінницький національний технічний університет. Тільки впродовж останніх кількох років для Національної радіокомпанії України згідно наших замовлень науково-технічний центр «Аналого-цифрові системи» Вінницького технічного університету розробив різноманітне обладнання, яке нині ефективно нами використовується. Це насамперед цифрові телефонні інтерфейси, аналізатори параметрів звукових трактів, квазіпікові вимірювачі рівня, системи службового зв'язку.

Експлуатація цього обладнання в Національній радіокомпанії України довела його відмінні технічні параметри та високі показники надійності. Якщо і виникають якісь проблеми з ремонту чи технічного обслуговування, науковці університету на чолі з кандидатом технічних наук, доцентом Віктором СТЕЙСКАЛОМ оперативно і добросовісно їх вирішують.

Ми вдячні ректору ВНТУ, академіку АПНУ Борису МОКІНУ, що в університеті, який він очолює, ефективно працює такий високопродуктивний науково-технічний центр вітчизняного виробництва засобів телерадіомовлення.

Конкурентоспроможність вказаних виробів дозволила нам повністю відмовитись від дорогих імпортних аналогів, а зорієнтуватись на вітчизняного виробника.

Анатолій ІВАНОВ, віце-президент НРКУ, директор технічної дирекції

Привітати свій ЦКіВС з днем народження прийшли студенти — заступник голови президії студентської ради ВНТУ Андрій ШВЕДЮК, Анна ПІСКЛЯРОВА, Ксенія БІЛОУС

Ярослав ФІЛІП, Юлія КОВАЛЬЧУК і Сергій СОЛДАТЕНКО подарували пісні Станіслава ГОРОДИНСЬКОГО «Моє Поділля» й «Українцям»

Надбання

СВЯТО ПОДІЛЬСЬКОЇ «ТРЕТЯКІВКИ»

Чудову дату — 16-річчя відзначив Центр культурології і виховання студентів нашого університету. На день народження ЦКіВС прийшло чимало знаних вінницьких митців. Не тільки, аби привітати, а й за «круглим столом» підсумувати багаторічну творчу співпрацю і скорелювати плани на майбутнє. Адже відзначали свято утворення освітянської традиції плідного співробітництва ВНТУ з усіма культурно-мистецькими закладами і установами Вінниці.

«Вінниця як культурний центр Поділля» — таку тему «круглого столу» запропонувала Тамара БУЯЛЬСЬКА, проректор з виховної роботи та наукової роботи в галузі гуманітарних наук ВНТУ, директор Інституту гуманітарно-педагогічних проблем та виховання, завідувач кафедри культурології. Саме Тамара Болеславівна є автором і організатором Проекту «Гуманізація технічної освіти у ВНТУ». Аналогів нашому Центру культурології і виховання студентів в Україні немає.

У травні в нашому ВНТУ провела своє віізне засідання Президія Академії педагогічних наук України, аби вивчити і оцінити досвід нашого університету стосовно виховної і культурологічної роботи зі студентами. Адже ВНТУ готує не просто інженерів, а технічну інтелігенцію. У виставкових залах Центру культурології експонуються колекції робіт сучасних художників, організовуються виставки мистецького доробку студентів університету.

За створення унікальної системи виховної роботи професор Буяльська була нагороджена Почесною грамотою АПН України.

Говорить ректор ВНТУ, академік АПНУ Борис МОКІН:

— Болонський процес спричинив розмови про те, що оскільки в західних технічних університетах гуманітарних предметів взагалі не читають, то і українським ВНЗ їх слід вилучити. Було кілька пропозицій, яким бути комплексу гуманітарних дисциплін у технічному ВНЗ. Але коли чільники АПНУ подивилися наш ЦКіВС, ознайомилися з нашими наробками, то проголосували за основу проекту рішення саме наш варіант і рекомендували Міністерству освіти і науки України пропонувати його іншим ВНЗ. А у нашому університеті порівняно з іншими технічними ВНЗ України гуманітарна складова найбільша: у нас читається 30 % гуманітарних дисциплін, а в інших 12-14 %. Наш університет в галузі програмування комп'ютерів входить у 50 кращих університетів світу — у квітні студентська команда ВНТУ виборолла 28 місце у змаганнях першості світу з програмування. Отож, на-

шим програмістам не заважає такий високий відсоток гуманітарних наук. І вже понад 10 років наш університет є єдиним представником від України в IFIA — Всесвітній асоціації винахідницьких організацій (штаб-квартира в Женеві). В Україні багато потужних ВНЗ, але у ВНТУ найбільший коефіцієнт: співвідношення кількості патентів і винаходів стосовно кількості науково-педагогічних працівників. Прапор України підіймається на виставках винаходів IFIA (а вони щоразу проходять в іншій країні) тільки тому, що в них беруть участь науковці ВНТУ. Цього року ми окрім золотих і срібних медалей отримали і найвищу нагороду виставки — Гран-прі. А більшість наших учених — це колишні наші студенти. І це теж для Президії АПНУ було аргументом у тому, що не можна скорочувати гуманітарну складову. Те, що робить кафедра культурології, з моєї точки зору як колишнього народного депутата, є дуже важливим для виховання нашого молодого покоління.

Державні високопосадовці, якщо, відвідуючи Вінницю, мають запланований візит до ВНТУ, завжди починають знайомство з університетом із музеїв Центру культурології. І всі столичні гості кажуть, що подібного в жодному ВНЗ України не бачили. Затримуються у наших музеях значно довше, аніж заплановано протоколом.

Зараз Тамара Болеславівна готує і університет із задоволенням профінансує видання каталогу картин, які маємо в наших музеях. На виховання не можна грошей шкодувати.

Начальник міського управління культури, заслужена артистка України Марія СКРИПНИК:

— ВНТУ є гордістю нашого міста. І прикладом для усієї України! Ваші студенти створили прекрасний театр естрадної пісні. Мене вразило те, що я побачила на сцені: і режисюра, і подача матеріалу, і естетика костюмів, і те, з якою любов'ю працювали режисер, постановники. І як горять очі у ваших студентів! Їм подобається справа, якою займаються. То мрія, аби такі культурологічні центри були у кожному освітньому закладі України!

Професор Тамара БУЯЛЬСЬКА
є автором і керівником проекту
«Гуманізація технічної освіти у ВНТУ»

Доцент кафедри культурології, тележурналіст, заслужений працівник культури України Леонід ФІЛОНОВ:

— Існує нагальна потреба в інтелектуальній культурі, яка формує світогляд і мислення. Наш університет має свій «Клуб інтелектуальних товариств Баю». Турніри, які він організовує, уже вийшли поза межі Вінниці. Наш «КІТ Баю» зумів зібрати регіональні команди ВНЗ Житомира, Рівного, Тернополя, Хмельницького. Провели турнір до ювілею ФРАНКА. Ніхто на Вінниччині не помітив, що нашому славному земляку Олегу ЧОРНОГУЗУ виповнилося 70 років. Ми знову ж таки вшанували аристократа українського гумору інтелектуальним турніром за його творами. Зусиллями кафедри проводимо чимало круглих столів, присвячених проблемам української мови, історії. Маємо кілька молодіжних програм на обласному державному телебаченні, які готують студенти університету з актуальних для них проблем. Є ідея робити на телебаченні «Студентський вісник». Мені було дуже приємно, коли юна співачка, лауреат міжнародного конкурсу Ірина ВЕРХОВОДЕЦЬ, яка нині є ученицею політехнічного коледжу, зауважила: «Поступатиму у Вінницький національний технічний університет, адже там є можливість творчо зростати».

Директор обласного художнього музею Ілля БЕЗБАХ:

— Шана вам, що змогли перемогли бюрократичні дискусії: потрібен такий Центр чи непотрібен. Ейнштейн чудово грав на скрипці. А наш Гулак-Артемовський, автор «Запорожця за Дунаєм», створив для Петербурга водопровідно-каналізаційну систему, мабуть, і донині вона функціонує. А Петро Іванович Холодний, що має стосунок до нашого Поділля, — світового рівня вчений, світового рівня художник. Я певен, що вихованці вашого технічного університету продовжать цю традицію. Робите усе з високим професійним рівнем. Японці не випадково ретельно навчають дітей образотворчому мистецтву. Це дає змогу розвинути абстрактне мислення, що для інженера вкрай необхідно. Ваша робота просто прекрасна! Пропоную створити у техуніверситеті студію образотворчого мистецтва. Вестимуть її вінницькі художники. І я готовий долучитись до такої праці.

А літературна студія «Студентська Муза» працює у нас під талановитим керівництвом члена Національної спілки письменників України, доцента кафедри культурології Михайла СТРЕЛЬБИЦЬКОГО вже багато років. Нещодавно коштом університету вийшли три збірки поезій. Автор однієї з них п'ятикурсник Дмитро ШТОФЕЛЬ:

— Інженер, конструктор — це технічний творець. Саме тому творчість підтримується в нашому університеті і не є відволікаючою, а навпаки такою, що допомагає власне

На день народження ЦКіВС прийшло чимало знаних вінницьких митців. Не тільки, аби привітати, а й за «круглим столом» підсумувати багаторічну творчу співпрацю

технічній роботі. Будучи на першому курсі поетичним словом висловив почуття, які переповнювали, коли побачив полотно «Осінній морок» Олега ДОВБОЩУКА.

Директор Вінницького обласного музично-драматичного театру імені Садовського Володимир ЛОЗОВСЬКИЙ:

— Дуже вдячний за співпрацю університету з нашим театром. Оцінка ваших студентів нашої роботи для нас дуже і дуже важлива. Вони театральні, вони розуміються на театральному мистецтві. А естетичний смак ваших музеїв, їх солідність просто вражає. Якщо майбутні інженери зростають у такому середовищі, то техніка у надійних руках.

Директор Вінницького училища культури і мистецтв ім. Леонтовича, заслужений артист України Станіслав ГОРОДИНСЬКИЙ:

— Мене запросили виступити в технічному університеті. Я думав, звичайний концерт, а виявилось, що то заняття з практичної культурології, які стали для мене екзаменом. У вас дуже виховані студенти порівняно з іншими навчальними закладами. Напрацювали плани співпраці з ВНТУ, будемо їх реалізувати.

Голова обласної організації Національної спілки художників України Леонтій ГРИНЮК:

— Дуже вдячний за пропаганду творчості вінницьких художників. Сайт обласної спілки художників створили студенти ВНТУ. Нехай ось цей подарунок — батік, поповнить колекцію вашої картинної галереї.

Поповнив її і дарунок Олексія ЯНГОЛЯ — акварель «Вечір над Бугом-рікою».

Заслужений працівник народної освіти України, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА:

— Сьогоднішнє зібрання стало початком нового формату нашої співпраці. Такі зустрічі надалі мають стати традиційними. Один раз на півроку варт організувати «круглий стіл» інтелігенції, яка зацікавлена у збереженні, збагаченні і популяризації того, що зветьмо високою культурою — української загалом і подільської зокрема.

Привітати свій ЦКіВС з днем народження прийшли студенти — заступник голови президії студентської ради ВНТУ Андрій ШВЕДЮК, Анна ПІСКЛЯРОВА, Ксенія БІЛОУС. Ярослав ФІЛІП, Юлія КОВАЛЬЧУК і Сергій СОЛДАТЕНКО подавали пісні Станіслава ГОРОДИНСЬКОГО «Моя Поділля» й «Українцям».

Журнал «Державна справа», який розповсюджується на рівні керівників держав, видрукував статтю «Мистецтво бути лідером» про наш ВНТУ. Розділ публікації, який присвячений нашому ЦКіВС, має назву «Подільська «тре-тяківка».

Державний рівень

ВНТУ РАЗОМ З В'ЄТНАМСЬКИМИ КОЛЕГАМИ РОЗВИВАТИМЕ ЛАЗЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ

Понад 400 проектів представили провідні університети і наукові установи нашої держави на виставці-презентації наукових розробок і технологій України у Соціалістичній Республіці В'єтнам. У роботі цієї виставки, що відбулася у грудні в Ханой, взяв участь заступник директора Інституту міжнародних зв'язків нашого Вінницького національного технічного університету, кандидат технічних наук, доцент кафедри ЛОТ Сергій ПАВЛОВ. Він представив 7 науково-технічних розробок учених ВНТУ, що викликали значний інтерес в учасників виставки.

Сергій ПАВЛОВ розповідає про розробки ВНТУ керівництву Міністерства освіти та технологій В'єтнаму. (У центрі знімку заступник міністра МОН України Андрій ГУРЖИЙ)

- ✧ Оптикоелектронний комплекс для визначення стану периферійних судин серцево-судинної системи (розробники — професор ВНТУ Володимир Кожем'яко, доцент Сергій Павлов, професор Вінницького медуніверситету Петро Колісник і доцент цього ж університету Олександр Барило).
- ✧ Оптикоелектронний комплекс для визначення патологій в хребетно-рухомих сегментах (розробники — професор ВНТУ Володимир Кожем'яко, доцент Сергій Павлов, професор Вінницького медуніверситету Петро Колісник).
- ✧ Апарат лазерний терапевтичний «QUANTRON-LASER» системи (розробники - професор Володимир Кожем'яко, доценти Сергій Павлов і Геннадій Лисенко, науковий співробітник Станіслав Тужанський).
- ✧ Технології виробництва надяскравих світлодіодних матриць вітчизняного виробництва (розробники - професор Володимир Кожем'яко і професор Володимир Осінський);
- ✧ Мікроелектронний багатоканальний пристрій для вимірювання температури, магнітного поля, оптичного випромінювання, тиску, вологості, концентрації газового середовища (розробники — професори ВНТУ Володимир Осадчук та Олександр Осадчук);
- ✧ Джерело електронів на основі тліючого розряду для парафазної технології (розробник — професор ВНТУ Олександр Новиков).

Укладено договір про співпрацю між Національним центром з лазерних технологій В'єтнаму (генеральний директор Ле Дин Нгуен), Вінницьким національним технічним університетом (доцент Сергій ПАВЛОВ) та Харківським національним університетом імені Каразіна (директор НДШ лазерної біології та лазерної медицини ХНУ ім. Каразіна Анатолій КОРОБОВ) щодо розвитку біомедичних лазерних та фотонних технологій

- ✧ Оптико-електронна інформаційно-вимірювальна система для неінвазивної діагностики біотканин (розробник — професор ВНТУ Василь ПЕТРУК). Організації та фірми В'єтнаму під час виставки згодилися підписати з нашим університетом 4 протоколи про співробітництво щодо розвитку та впровадження лазерних та оптикоелектронних технологій в біомедицині, стосовно технології виробництва надяскравих світлодіодних матриць українського виробництва. Протоколи підписано з
 - ✧ Національним центром з лазерних технологій (співробітництво в напрямку розробки лазерних та оптикоелектронних технологій для біомедицини);
 - ✧ В'єтнамською телекомунікаційною компанією (співробітництво в напрямку оптикоелектронних технологій);
 - ✧ Електронною корпорацією «Morning Star» (співробітництво в напрямку енергозберігаючих технологій шляхом впровадження освітлювачів на базі найяскравих світлодіодів);
 - ✧ Корпорацією з виробництва високотехнологічних матеріалів «IFTECH» (співробітництво в напрямку оптикоелектронних та нанотехнологій).
- Блискуче пройшла у Національному центрі з лазерних технологій В'єтнаму презентація розробок ВНТУ стосовно

Як воно — побути в'єтнамцем?

но біомедичних лазерних та оптоелектронних технологій для діагностики та фізіотерапії. Сергій ПАВЛОВ у свою чергу ознайомився з науковими та практичними досягненнями учених цього центру.

Сергій Володимирович відзначає зацікавленість в'єтнамців можливістю здобувати вищу освіту у нашому Вінницькому технічному університеті. Отож, він надав усю необхідну інформацію про наш університет, яка може прислужитися (буклет, що розповідає про спеціальності, які можна опанувати у нас; фільм про наш університет; адресу сайту). Майбутніх в'єтнамських студентів цікавили практично всі питання від організації навчання до умов проживання та харчування.

Виставка-презентація наукових розробок і технологій України у СРВ дала новий поштовх для співробітництва між В'єтнамом і Україною у сфері високих технологій.

Холонг (Затока Дракона) в Південно-Китайському морі — одне з найдивніших місць світу. Архіпелаг складають понад 2000 островів. Саме тут знімали фільм «Кінг-Когн». Цікаво, що дві третини островів — приватна власність. Є навіть острів космонавта Титова, йому подарував його особисто генсек В'єтнаму Хо Ши Мін

Товариська зустріч з бадмінтону. Сергій Павлов (ВНТУ МОН України) та Олег КРАВЧЕНКО (заступник директора інституту проблем механічної інженерії Національної академії наук України) проти в'єтнамських колег. Перемогла Україна!

Актуально

ПРОЕКТУВАННЯ ВИСОТНИХ БУДІВЕЛЬ В СЕРЕДОВИЩІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

У Києві споруджується понад 30 будинків, які мають 30-40 поверхів, а висоту до 150 м. Проектуються будинки до 60 поверхів. Аналізується можливість зведення будівлі висотою 350 м. У грудні 2006 року у Вінниці в мікрорайоні «Поділля» здано в експлуатацію 18-ти поверховий каркасно-монолітний житловий будинок — найвищий такої конструктивної схеми будинок в місті.

Нині в міському будівництві домінує багатоповерхове житлове будівництво з чіткою тенденцією до збільшення поверховості будівель. Несучим остовом таких будівель в більшості випадків є каркас з монолітного залізобетону, роботу якого достатньо не вивчено для раціонального проектування.

Сучасні потужні технічні платформи, операційні системи і спеціалізовані програмні комплекси («ЛІРА», «ROBOT Office», «SCAD», «MicroFe») для розрахунку та проектування конструкцій на основі методу скінчених елементів дозволяють не тільки розробити та дослідити детальні розрахункові схеми, але і провести комп'ютерне моделювання процесів життєвого циклу конструкцій, включно стадію зведення та експлуатації.

В Україні нині відсутня система сертифікації програмних засобів, але користуючись міждержавними угодами про взаємне визнання сертифікатів, вітчизняні розробники намагаються отримати російські сертифікати, з яких в найбільшій пошані сертифікати Енергоатомнагляду. Це, на мою думку, велике упущення державного інженерно-будівельного корпусу.

Розробка будівельних норм, які б відповідали вимогам часу, є нині особливо актуальною, оскільки діючі державні норми з проектування залізобетонних конструкцій, основ і фундаментів та норми, що регламентують, питання пов'язані з навантаженнями, були введені в дію майже 20 років тому.

Але використання сертифікованої програми не забезпечує проектувальника від відповідальності за результати його роботи, а розробника програми від відповідальності за

невиявлені при сертифікації помилки та упущення. Отож, ПК є джерелом підвищеної небезпеки. Кваліфіковано використовувати ПК можуть лише кваліфіковані кадри.

Але нині в Україні дефіцит кваліфікованих проєктувальників на фоні будівельного буму.

Наболілим питанням галузі був присвячений науково-практичний семінар «Проблеми проєктування висотних будівель в середовищі інформаційних технологій», який zorganizувала кафедра промислового і цивільного будівництва ВНТУ.

Ми провели маркетингові дослідження і з'ясували, що у Вінниці близько 50 фірм проєктують будівельні об'єкти. Усі вони отримали запрошення на семінар.

Ознакою назрілої необхідності в проведенні таких семінарів є те, що проєктні організації були представлені першими особами: О.В.ВОРОБІЙОВ – директор Вінницького державного проєктного інституту Міністерства оборони України, генеральний проєктувальник мікрорайону «Поділля»; Є.В.ТРЕГУБЕЦЬ – директор проєктного інституту «Діпроцивілпромбуд», В.П.МЕРЗАНЮК – директор ПП «Архітектор». Або провідними спеціалістами, котрі займаються розрахунками та проєктуванням.

Учасниками семінару (а їх було близько сотні осіб) стали також викладачі та студенти кафедри.

Декан факультету будівництва та будівельного менеджменту, доцент Володимир ОЧЕРЕТНИЙ розповів про спеціальності, підготовку яких налагоджено в ІНБТЕГП.

На семінарі Одеське представництво компанії «RoboBAT» в Україні провело презентацію програмного комплексу «ROBOT Office». Нашій кафедрі ПЦБ вони безкоштовно надали цей ПК для впровадження в навчальний процес. Окрім того Одеське представництво «RoboBAT» зробило ряд цікавих пропозицій для студентів. Наприклад, переможцю конкурсу на кращий дипломний проєкт, розроблений з використанням ПК, безкоштовно передається в довільне користування ліцензійний ключ на ПК «ROBOT Office».

На семінарі з повідомленням «Нелінійні розрахунки задач фундаментобудування» виступила завідувач кафедри ПЦБ, доктор технічних наук, професор Алла МОРГУН.

Учасники семінару відзначили високий професійний рівень повідомлень, актуальність та необхідність таких зустрічей.

Валерій АНДРУХОВ, кандидат технічних наук, доцент кафедри ПЦБ

ЕКОНОМІЧНИЙ «КОШИК ЗНАНЬ»

Фах

У нашому університеті відбулося свято: свято креативності, учнівського азарту та вміння орієнтуватись у бізнес-середовищі. Студентська команда «Бізнес-імпульс» Інституту менеджменту уже другий рік поспіль проводить конкурс «Кошик знань» в межах міжнародної освітньої програми SIFE («Студентство у вільному підприємстві»).

SIFE — це широкомасштабний студентський рух, який дає студентам можливість реалізовувати програми навчання принципам вільного підприємництва. Ціль SIFE — допомагати людям у досягненні своєї мрії. Місією ж організації SIFE є надання студентам можливості розвивати свої здібності лідерів, здобувати досвід командної роботи і мистецтва спілкування, вивчаючи, практикуючи і навіть викладаючи принципи ринкової економіки і вільного підприємництва.

Команда SIFE «Бізнес-імпульс» ВНТУ — єдина команда, яка представляє Вінницю. Вона була створена 2001 року за ініціативи і підтримки кандидата економічних наук, доцента Миколи НЕБАВИ — директора Інституту менеджменту. «Бізнес-імпульс» об'єднав 14 студентів переважно економічних спеціальностей під керівництвом Сергія ХЛІВНЕНКА (група 2ЕСМ-04). Вагомі та цікаві проєкти дають команді змогу успішно виступати на регіональних та на всеукраїнських конкурсах SIFE.

Головною умовою участі в SIFE є представлення на розгляд поважного журі (а за умовами конкурсу члени журі лише підприємці, тобто ті люди, які на практиці знають як започаткувати свою справу і досягти успіхів у бізнесі) змістовні економічні проєкти. Цього року, як і торік, команда вирішила розпочати свою програму з конкурсу «Кошик знань» — економічного конкурсу серед учнів старших класів шкіл Вінниці та області. Метою конкурсу є популяризація економічних знань та поширення інформації про розвиток економіки міста, області, країни. Перший етап полягав у відборі 10 півфіналістів серед усіх учнів, які бажали взяти участь у конкурсі. Переможцями стали учні, які дали найбільшу кількість правильних відповідей на запитання економічного змісту, що були опубліковані в газетях «20 хвилин» медіакорпорації «RIA» та «Молодіжна газета Вінниччини».

Фінал конкурсу відбувався у стінах ВНТУ. На фінальному етапі проведення «Кошика знань» учні виявили вміння швидко орієнтуватись у проблемних ситуаціях, показали гарні навички креативного мислення у бізнес-середовищі, високий рівень теоретичних знань з економіки. Деякі завдання у фіналі мали розважальний характер.

Конкурс оцінювали висококваліфіковані члени журі: підприємці-бізнесмени, керівництво інституту та представники провідних засобів масової інформації. А проведено конкурс за рахунок коштів спонсорів та завдяки активній підтримці ВНТУ.

За підсумками п'ятьох завдань конкурсу виявились три переможці:

перше місце — Яна КУДРИНЕЦЬКА (СЗОШ №9, 10-Е клас);
друге — Роман ВОВКОТРУБ (Вінницький технічний ліцей, гр.ОСБ-2);

третє — Павло МАРЧУК (Вінницький технічний ліцей, гр. ТЕВ-4).

І публіка, і учасники, і журі отримали масу задоволення від конкурсу. Атмосфера змагань лише спонукала до креативного мислення і нестандартних вирішень завдань. Дух суперництва надав учасникам шанс відчувати себе у реальному бізнес-середовищі. А до звіту команди, що буде представлений на Всеукраїнському конкурсі SIFE, додався ще один цікавий проєкт.

Ірина МИКИТЮК, студентка групи 1МЗВ-04 ІНМ

Студентська Муза

Рубрику веде член Національної спілки письменників України, доцент кафедри культурології Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

ДМИТРО ШТОФЕЛЬ, РЕЦЕНЗЕНТСЬКИЙ ПРОФІЛЬ

«Неювілейні нотатки про роман Миколи Суховецького «Розигри», — перша рецензія п'ятикурсника ІнРТЗП Дмитра ШТОФЕЛЯ, досі знаного нашому читачеві як поета. Рецензентський профіль, вважаю, окреслюється тут досить виразно й переконливо. З'ясувалося, що наш поет здатний проникливо читати й інтерпретувати прозу. До того ж прозу відчутно старшого від нього письменника: Микола СУХОВЕЦЬКИЙ цими днями зустрічає свій 60-літній ювілей. Отже, суттєва вікова різниця не заважає порозумінню двох літераторів. Це я виходжу з уявлення, що добра, кваліфікована рецензія завжди (окрім хіба випадків цілковитої неації) є певним порозумінням двох дослідів, двох світовідчуттів — авторського й рецензентського.

Сам же Дмитро у цьому його відгуку на одне з наймасштабніших явищ новітньої української романістики виходив з нашої спільної «студмузівської» настанови: гарна, власне, адекватна рецензія по суті є такою собі інтелектуальною

екскурсією в просторі художнього твору. З необхідними принагідними акцентаціями та прикінцевим резюме. У нашому випадку — ще й з дешицією суто «інженерного» підходу: як збудоване мистецьке ціле, як вибудовується характер і доля персонажа.

ОСЯЯННЯ НА МАКОВІЯ (НЕЮВІЛЕЙНІ НОТАТКИ ПРО РОМАН МИКОЛИ СУХОВЕЦЬКОГО «РОЗИГРИ»)

Для сучасного навіть свідомого українського читача назва роману Миколи Суховецького «Розигри» пахне чимсь не одразу зрозумілим, або навіть неологічним. Але починаєш читати і забуваєш про назву, дозволяючи авторові поволі влітати тебе в мереживо картинок і переживань та сподіватися, що він таки не приховає істинного значення цього слова.

Зачинається розповідь ніби трохи збоку. Але це триває зовсім недовго, ледь в межах коротенького епізоду, який, на перший погляд, нічого для оповіді не дає. Те, що я називаю враженням першої сторінки, було дуже розпоросеним, нечітким. Автор не приховує різниці у віці зі своїми персонажами, від чого закрадається наївний сумнів, а чи зможе він цікаво написати про них? І хоч надалі Суховецький наближається до своїх героїв і перестає бути стороннім спостерігачем, моє читачке «я» перебувало в такому невизначеному стані ще досить довгий час та не могло второпати: чи хочеться йому читати цю книжку далі, чи ні. Це запитання й не давало змоги відкласти її, і, дочитавши до кінця, моє вередливе «я» таки не пожалувало.

Одразу першу ролу в сюжеті захоплює Магда — головна героїня роману, дівчина-другокурсниця, сильна та вольова людина, яка, як їй гадалося, чудово знає, чого хоче від життя. А їй справді: має хлопця Валерія, сина відомого голови небідного колгоспу, аспіранта того ж інституту, де вчиться сама; той її кохає, і їхнє майбутнє виглядає досить непогано. Магда — владна, цілеспрямована і позбавлена зайвих комплексів дитина свого часу. Вона досить зверхньо і офіційно спілкується з батьком, тихим і чесним бухгалтером, вимагаючи від нього більше, ніж те, на що він спроможний. Показовим та-

кож є епізод, коли вона, відмовившись від патронатської підтримки Валерія, здаючи іспит його науковому керівникові Горєцькому, легко згоджується на «продовження екзамєну в нього вдома».

Трохи осторонь всіх цих перипетій стоїть Леонід Ціловик, завбазою, один із перших підпільних підприємців того часу (а надворі друга половина 80-х), який долучає до справ Горєцького, роблячи з нього «свою» людину. І тут відбувається знакова подія роману, навколо якої, наче нитка навколо веретена, закрутяться всі подальші сюжетні повороти. Ціловик закохується в Магду. І надалі робитиме усе, щоб вона відповіла йому якщо не взаємністю, то хоча б згодою, навіть купує їй будинок — саме той, про який вона мріяла. Валерій одразу пропонує їй одружитися, і вона хапається за цей варіант. Але Ціловику вдається вмовити їх перечекати певний час, а вже наступного дня вивезти Магду з міста, ховаючи її в рідному селі у її батька.

При цьому, що особливо важливо, автор вдало перемішує події з динамічними портретами героїв, рівномірно розподіляє смислове навантаження по тексту.

Валерій обирає тактику вичікування, тим часом випрошуючи вже в свого батька грошей на квартиру (для майбутнього подружнього життя з Магдою, звісно), але зрештою не витримує і береться до активних дій. Крім Валерія на пошуки кидається іще один чоловік — Ігор, художник, що побачив у Магді бездоганну натурницю і... жінку. Крім того, саме йому вона лишила своє останнє повідомлення перш, ніж від'їхати з Ціловиком.

Ідесь глибоко в Ігоревій душі визріває те, чого він не наважувався зачіпати раніше. І лише порада друга відкриває йому очі на власні високі почуття до своєї чарівної моделі.

Тим часом в рідному селі Магда переживає в певнім сенсі переродження. Дівчина зближується зі своєю тіткою Мариною, ревнителькою народних традицій, сходиться зі шкільною подружкою, що вчиться на філфасі та записує фольклор та народні звичаї свого краю. Вони разом їдуть до сусіднього села на святкування Івана Купала, що залишає незабутній слід в молодій душі, захоплюючи її ество народною сутністю щодень то більше. Нарешті, кульмінація роману припадає «на Маковія»: зїжджаються всі «претенденти» на руку Магди, враховуючи і двох хлопців з її села. І всі сідають за один стіл у тітки Марини. Розв'язка настає швидко, невідворотно.

Роман просякнутий символікою. Житейською, ба навіть побутовою, і в той же мент найсакральнішою. Сам лиш епіграф, узятий з напівмістичної для кожного українця «Велесової книги», уже на щось нам та й натякає. Магді на протязі всього твору сниться один і той самий сон, зрозуміти який вона так і не була готова до того, як змогла повернутись до власних витоків.

Без усіляких повчань і зверхності авторові вдається «заразити» читача ідеєю своєї книги, яка виглядає просто: будь тим, ким ти народився — і будеш щасливим.

Розигри (Шуляка, Дядини, Розори) — так називають понеділок через тиждень після Трійці, перший день Петрівчаного посту. Свято успокоєння померлих наглою смертю та жіночих ігор з долею. Дізнаючись про це, розумієш, як легко ми забуваємо те, без чого ще наші бабусі-дідуся не мислили свого життя. І вже не думаєш про якісь літературні неологізми, а про те, чи виживе це слово, як і сотні інших, від яких ми відмежуємось парканом псевдоцивілізації, виникає бажання не дати цьому слову згинуть назавжди. Суховецький показує, що це неможливо без національного самоусвідомлення, яке може народитись лише з великої любові до свого краю, своїх людей, трепетного ставлення до батьківських заповітів.

Питання відчуття себе українцем не раз порушується в романі. І що цікаво, при фразі «Яка Україна, коли мова йде про гроші?» підприємливий Ціловик все ж не відокремлює себе від України, відчуває себе сином цієї землі. Він розмірковує про зовнішні вияви українськості та справедливо вважає, що українцем можна бути не показово, «помірковано». Але його позиція стосовно будь-яких змін державного устрою є пасивною. Він обиватель, що шукає цінності лише в матеріальному. І в цьому його біда. І остання зустріч з прогресивною молоддю, до якої долучилася й Магда, його лише озлобила. Проте він уже не здатен втрутитись в Магдине життя, оскільки вона знайшла міцну опору своєї долі.

Магда не просто змінюється, вона перевтілюється в себе справжню, споконвічну, вільну від усіляких умовностей. Вона навчається слухати свого серця, яке починає співати на повен голос. Але перебудова ця відбувається якось дуже швидко й несподівано для читача, що може навіть не вловити переломний момент. А починається все з простої цікавості: через що це тітку Марину назвали «відьмою»? Потім її зустрічають кавалери-однокласники, які наввипередки пропонують

Магді одружитися, а ументуючице своєю любов'ю і її вигодою. Вони остаточно втратили зв'язок з отим народним животворним струменем, що якраз захоплює Магду, і здаються їй смішними, несерйозними і дріб'язковими. А відвідавши справжній народний обряд, Магда вже не уявляє себе без того, що ще місяць тому зневажала. Вона почула себе винною перед батьком за його доброту і турботу про неї.

Магді пощастило. Вона все зрозуміла сама.

Не давайте своїм дітям забувати наші традиції, тому що це — не формальність. Це — душевна необхідність народу. І якщо ця ніша в дитячій душі залишається порожньою, туди набивається купа непотребу, нав'язного всім, чим тільки можна, і дитина вже не відчує зв'язку з рідною землею, втратить духовну домівку, стане сакральним блуднем нового часу. Адже ніщо чуже не принесе того щастя, яке можна пізнати, просто виходячи в предківське поле, просто дивлячись в очі близькій людині.

Прочитавши роман, поверніться до першої сторінки. І не полінуйтеся перечитати її ще раз. Як по-інакшому звучить вона тепер! Магді, що підвернула ногу, не дають власти одразу кілька людей, вона сідає в трамвай — символ визначеності (на відміну від моїх перших вражень), який одночасно виступає провісником нової епохи духовного життя українців. Адже об'єднує він людей, хай ненадовго, але дає їм одну мету, один сенс на всіх. Як і наші споконвічні традиції.

РЕЗЮМЕ ВЛАСНЕ ЕСТЕТИЧНЕ:

В описі своїх героїв автор уникає докладних статичних зовнішніх портретів та психологічного аналізу, даючи змогу читачеві скласти їх характеристику за їхніми вчинками. Через це Магда так і залишається непізнаним світом протиріч та поривань, який читачеві й пропонується власноочно дослідити.

Суховецький використовує легку й просту форму викладу, не знімаючи прихованого напруження та інтриги, хоч і заслабкої, як на мене.

Мова персонажів максимально наближена до літературної, авторський текст тяжіє до прозових традицій минулого століття, однак і не переобтяжений образністю та описовістю, доля яких зведена до мінімуму. Цим роман відрізняється як від українських класиків ХХ ст. (таких як О. Бунчар, М. Вінграновський), так і від течії молодших авторів, що бруталізують свої твори, підводячи їх під реалії сьогодення (О. Іздрик, Ю. Андрухович). Своєю виразною чистотою роман апелює до нашої людяності, «першоджерельності», совісті, зрештою. «Розигри» займають окрему позицію в сучасному літературному процесі, якісно урізноманітнюючи та доповнюючи його. Роман доводить, що «чиста» література жива і що її є кому писати. А поціновувачі знайдуться — був би додатковий тираж (до сьогоднішніх 500 примірників).

Свій перший роман Микола Суховецький написав досить пізно, та, певно, через це він і вийшов якось особливо виокремленим, легким і наближеним до читача.

І тому я вже з приємним передчуттям виглядаю наступного!

Дмитро ШТОФЕЛЬ

ПОЛОТНА, НАПОВНЕНІ СВІТЛОМ

Палітра

У виставковій залі Центру культурології і виховання студентів нашого університету відкрито нову, уже 136 експозицію — колекцію робіт члена Національної спілки художників України Анатолія ВАСКЕВИЧА.

Анатолій Мар'янович закінчив Московський народний університет мистецтв. Працює у галузі станкового живопису та художнього оформлення інтер'єру.

Серед живописних творів переважають краєвиди Поділля, рідної Вінниці, натюрморти, морські пейзажі. Дійсно життєдайним для художника є спілкування з природою. Його роботи демонструють яскраву творчу манеру, широкі і відкриту особистість художника. Як активний учасник живописних пленерів, використовує різні підходи в роботі з пейзажними композиціями, в яких сприйняття дійсності часто постає в експресивній манері. Експоновані роботи досить масштабні, наповнені яскравим світлом та повітрям. У колористичному плані більшість картин вражають соковитими барвистими тонами, що сповненні позитивни-

ми емоціями та імпульсивністю. Жанр натюрморту приваблює розмаїттям квітів та фруктів.

Як майстер оформлення інтер'єрів художник спроектував ряд музейних експозицій, які і сьогодні є актуальними: музей академіка Д. Заболотного (Крижопільський район); музей письменника М. Стельмаха (Літинський район); музей історії медицини ВДМУ; експозиція сучасної доби Вінницького обласного краєзнавчого музею.

Учасник всесоюзних, всеукраїнських та обласних художніх виставок.

Його роботи знаходяться в приватних колекціях та музеях США, Болгарії, Канади, Ізраїлю, Великобританії, Австралії, України.

Анатолій Васкевич — майстер широкого і щедрого таланту своєю творчістю розкриває красу мальовничого Поділля.

«ВІННИЦЬКІ ПЕРЦІ» — ЧЕМпіОНИ ВИЩОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІГИ КВН-2006!

Так тримати!

«Сенсації не произошло и произошло одновременно — команда от игры к игре шла к тому, чтобы стать чемпионом. А вот то, что команда стала чемпионом — это уже сенсация! Молодая команда — впервые заявившаяся в этом году на фестивале в Сочи — чемпион Высшей Украинской Лиги КВН!»

www.amik.ru

Складна ситуація склалася в фіналі Вищої Української Ліги КВН-2006. Одразу шість команд (рекорд для телевізійного КВН) претендували на звання Чемпіона. Триумфальною ходою, перемігши у чвертьфіналі, півфіналі та фіналі «Вінницькі перці» довели, що вони дійсно є найкращими з найкращих. Кмітливий гумор, професіоналізм та підтримка вболівальників стали визначальними складовими їхньої перемоги. А суперники у нашої команди були гідні — столичні «КП!» (2 місце), «Шиворот-навыворот» з Чернівців (3 місце), фаворити чемпіонату «ЧП» Мінськ (4 місце), сімферопольські «Ёще» та «Гагаріни» з Кривого Рогу.

Завдяки дружнім стосункам «Вінницьких перців» та Вінницького національного технічного університету, студенти знову мали чудову можливість отримати вибухові емоції і підтримати рідну команду, адже до складу «Перців» входять випускники нашого університету. Дякуючи профкому студентів, який займався організацією поїздки, а особливо головам профбюро Оксані ТРАЧЕВСЬКІЙ, Сергію КУШНІРЕНКУ, Ксенії БІЛОУС, Андрію ХЛЕВНОМУ та Олені СУЛЬЖУК, які були організаторами у автобусах, понад 200 студентів та викла-

дачів ВНТУ вболівали за «Перців» у столичному палаці «Жовтневий». Наші студенти вже не вперше, адже вони підтримували команду на всіх рівнях боротьби, довели, що ми вміємо і можемо вболівати так, щоб команда на 100 % відчувала нашу підтримку. Якщо в першому конкурсі у глядачів та журі ще були сумніви щодо переможця, то в останньому конкурсі фінальну пісню разом з «Вінницькими перцями» співав весь київський палац «Жовтневий». Столиця ще довго не забуде нашу спільну з командою перемогу. Завдяки студентам ВНТУ усі вболівальники та учасники фіналу зрозуміли, що місто Вінниця — то є велика дружня сім'я.

Попереду у команди складна боротьба у Москві та в Сочі, але нині вони довели, що «Вінницькі перці» найкращі в Україні, що у Вінниці вміють жартувати і що КВН об'єднав неймовірну кількість людей.

«Бажаю вінницьким вболівальникам так само яскраво підтримувати «Вінницьких перців» у Москві», — сказав радник Президента України Юрій Павленко.

Маємо надію, що так воно і буде. Хай знають наших!

**Ксенія БІЛОУС,
прес-секретар профкому студентів ВНТУ**

Нація

Українське село – серце нашої Батьківщини

Грає оркестр для Тиманівки

Відсвяткувало своє 400-річчя старовинне село Тиманівка Тульчинського району, яке славиться своєю історією, традиціями, талановитими людьми. Тиманівка – єдине в Україні село, де діють три народні музеї, в яких зберігаються сотні історичних експонатів. У цьому селі жив і творив завершення «Науки перемагати» видатний полководець О.В. Суворов.

У різні роки понад сотня вихідців з цієї перлини України закінчили наш Вінницький національний технічний університет. І нині щороку чимало талановитих юних тиманівчан стають студентами нашого ВНЗ. Серед тиманівчан, які отримали диплом ВНТУ — Дмитро ЯРОВИЙ, який і тепер продовжує активно співпрацювати з клубом ВНТУ.

Дмитро: «Ще в дитинстві я прикипів душею до Тиманівки, адже тут моє коріння. Відпочиваючи влітку у бабусь і дідусів, я заряджався енергією природи, всмоктуючи по краплинкам любов до рідного краю. Тиманівці – 400 років! На сімейній нараді ми вирішили зробити це свято незабутнім».

Завдяки ректору ВНТУ, академіку АПНУ Борису МОКІНУ, проректору Тамарі БУЯЛЬСЬКІЙ,

*Хто ж тоді, як не ми, брати?
Святослав ВАКАРЧУК*

профспілковому комітету студентів ВНТУ, клубу ВНТУ (директор Катерина ФЕДОРЕНКО), зразковому ансамблю спортивного бального танцю «Грація» і його художньому керівнику, заслуженому працівнику культури України Олександрі МАЦЮКУ, студентам ВНТУ, які взяли участь у святкуванні, своє 400-річчя Тиманівка запам'ятає назавжди.

Село є колыскою нації, джерелом пам'яті народу, його традицій, культури, мови. Зубожіння села – це втрата найціннішого – духовності, віри, надії.

Дуже хочеться, щоб такі заходи стали традиційними, адже підтримати українське село ми повинні усі разом, міцно тримаючись за руки.

Ксенія БІЛОУС, студентка групи ЕСМ-02 ІНЕЕМ

Випускник ВНТУ Дмитро ЯРОВИЙ з майбутніми студентками нашого ВНЗ — юними тиманівчанками

МУЗИЧНІ ВЕЧОРИ ОСТАПА ШУТКА

Сім нот

*О музика! Отзвук далекого гармоничного мира!
Вздих ангела в нашей душе!*

Ж. П. Рихтер

Музичні вечори Остапа Шутка для Вінниці вже стали ніжною традицією. Вже третій рік поспіль вінничани насолоджуються багатогранністю класичної музики – витонченої, живої.

Остап ШУТКО – один із найвідоміших українських музикантів нашого часу. Він лауреат престижних міжнародних конкурсів у Вільносі, Ваймарі, Перемишлі, Барселоні, Києві, стипендіат Президента України, стипендіат Королеви Іспанії, стипендіат UNESCO. З 1999-го викладає у Національній музичній Академії України ім. Чайковського. Наймолодший викладач за всю історію навчального закладу.

Остап щороку проводить грандіозний музичний марафон всією Україною, під час якого відбувається близько 100 концертів. Поряд із провідними українськими та зарубіжними музикантами, виступає талановита молодь, ті, хто в недалекому майбутньому стануть «зірками» української сцени. Проведення музичних вечорів у Вінниці підтримує міська влада, адже у них беруть участь обдаровані діти нашого краю.

Вечори у Вінниці, за словами Остапа, є воістину унікальними. В інших містах вони проходять у великих концертних залах, а наші вечори є прикладом салонного музикування. Під час перерви науко-

вець Алла ЛІПСЬКА знайомить присутніх з унікальними експонатами Вінницького краєзнавчого музею.

Завдяки виховній роботі, яка проводиться у Вінницькому національному технічному університеті, завдяки кафедрі культурології, яка вже багато років підтримує тісні зв'язки з усіма мистецькими закладами міста, студентство ВНТУ також відвідує музичні вечори Остапа ШУТКА і ніколи не залишається байдужим до почутого. Саме у світлій енергії її величності музики народжуються нові поети, художники, музиканти.

Ксенія БІЛОУС, ІНЕЕМ, ЕСМ-02

ГУРТОЖИТОК — МІЙ ДІМ

Уже вчетверте у студмістечку нашого університету з ініціативи і активної підтримки студентського профкому ВНТУ відбувся конкурс на кращу кімнату гуртожитку. Охочих взяти участь у цих змаганнях було чимало. Адже винагорода за перемогу варта того, аби за неї змагатися.

Поважна комісія, до якої входили усі заступники деканів з виховної роботи і усі коменданти гуртожитків, заступник директора студмістечка з виховної роботи Юрій КЛИЩЕНКО та голова житлово-побутової комісії студмістечка, четвертокурсник Інституту машинобудування і транспорту Андрій ХЛЕВНИЙ (група ЗТМ-03), чільники ЖПК

усіх гуртожитків, ретельно перевіряла помешкання конкурсантів. У комісію запросили і представників студентського самоврядування гуртожитків, надавши право дорадчого голосу. Слід відзначити і найактивніших, найвідповідальніших голів студентських ЖПК: Олександр БОНДАР (ЗТМ-03) — гуртожиток № 2, Інна СКАРБОВІЙЧУК (МРЗ-03 ІнМ) — гуртожиток № 4, Василь ВІЛЬЧИНСЬКИЙ (1ЕС-03) — гуртожиток № 3.

Студенти власноруч у своїх кімнатах зробили чудовий ремонт — перестелили лінолеум, переклеїли шпалери, деякі навіть поміняли двері. Але не лише це бралось до уваги і аж ніяк не було вирішальним. Насамперед враховувалась постійна охайність помешкання, чи не мають господарі кімнати зауважень стосовно свого ставлення до чергування у гуртожитку, щодо дисципліни проживання в ньому.

Хто охайніший — хлопці чи дівчата? Серед переможців є представники і сильної половини людства.

А от серед інститутів безапеляційно і рішуче перемогли студенти Інституту менеджменту: економісти здобули перші місця у трьох гуртожитках — № 2, № 4, № 5. І отримали 50 % знижку оплати за проживання у гуртожитку на півроку. А це реальні 250 гривень премії, які перед новорічними святами одержав кожен мешканець кімнати-переможниці у касі університету. (Плата за півроку проживання становить у середньому 500 грн. залежно від побутових умов конкретного гуртожитку).

За друге місце кожен мешканець кімнати чи секції отримав знижку 25 % від вартості проживання у гуртожитку за півроку.

За третє місце — 15 %.

Отож, а переможці хто?

Гуртожиток № 2:

1 місце виборолла кімната 357 — Любов ФІЛАТОВА і Катерина ЛЯШЕНКО, першокурсниця з групи 2МЗВ-05;

2 місце кімната 525 Тетяна МОЛОДЕЦЬКА (2ТМ-04) та Олена ЛЮБЛІНСЬКА (ІМО-04) і кімната 219 — Оксана ЯНОВСЬКА, Анна ГОРЧЕНКО, Каріна МІРУС (усі з групи ЗТМ-03);

3 місце кімната 520 — Вадим ЯГНИЧ, Віктор ШЕВЧУК і Павло ДАНИЛЕВИЧ (1Т-05) та Ігор РУДЬ (ТВ-04) і кімната 318 — Олександр КОГУТ (2ТМ-04), Олександр ОКОЛОДЬКО (1ТМ-04).

Гуртожиток № 3:

1 місце виборолла секція 312 — Олена і Людмила КОВАЛЬЧУК (2ЕПА-05), Олена ЦИХУН (2ЕКО-06), Тетяна КРОТ (1ЕКО-06), Тетяна РОМАН й Ірина КУРОЧКІНА (1ЕС-06);

2 місце секція 510 — Людмила ГАВЮК і Світлана ПЕЛІШЕНКО (обидві з групи 1ЕКО-04), Юлія МАНУС і Марина

МАДЛЮК (1ЕПА-04), Ірина ЛАСТІВКА (ЕМ-04), Олена КОЗАЧЕНКО (2ЕСЕ-03);

3 місце секція 404 — Дмитро КАЗІМОВ (1ЕСЕ-03), Юрій КОВТУНОВИЧ (1ЕС-03), Сергій КОШОВСЬКИЙ (1ЕСЕ-02), Богдан СМАГЛЮК (ЕМ-02), Роман СУХИНА (1ЕС-03), Ігор ЯКУБОВСЬКИЙ (1ЕСЕ-06).

Гуртожиток № 4:

1 місце виборолла секція 904 — Віктор ЗАРЕМБЛЮК і Олександр РОМАНЕНКО (ММ-03), Максим ВОДЯНИЙ (МРЗ-03), Дмитро МАЛІВАНЧУК (ІМО-04), Павло БЕШЛЕГА (ІМО-03), Степан ЗАВАЛЬНИЙ (ММ-06);

2 місце секція 216 — Катерина БІЛОКУР (МБ-03), Вікторія ЛІТНИЦЬКА (ТГ-05), Ольга ДЕРЕВ'ЯНКО, Оксана ПАНАСЬОК і Ірина НЕКІПЕЛОВА (усі з групи МБ-05) та Наталія ЧАПАЛДА (БМ-06);

3 місце секція 913 — Ірина ДЕМЧУК (2МФК-04), Катерина ЧЕМЕРИСЬКА (ІМО-03), Олена ГЕСАЛЬ (2МЗВ-04), Ірина ЛОБАНКІНА (ІМО-05), Валентина КАЦУК (РТ-03), Маріана ДЕСЯК (ММ-04).

Гуртожиток № 5:

1 місце виборолла секція 106 — Тетяна БУРА (2МФК-05), Софія ДОЛОВАНЮК (2МЗВ-05), Олена БУТКАЛЮК (МРЗ-05), Марина ДЕРКАЧ (2МЗВ-05), Юлія ДУЛЕЦЬКА (ММ-05), Юлія КАШИЦЯ (3МФК-06);

2 місце секція 311 — Катерина АКСЕНТІЙ (1КС-06), Світлана ГАЙОВИК (2ПЗ-03), Валерія КОЛЕСНИК (1ПЗ-05), Оксана ЛІЩИШИНА (1КС-03), Юлія ЛИТВИНЮК (2ПЗ-03), Юлія ТКАЧУК (1КС-03);

3 місце секція 915 — Людмила ЛЕБІДЬ і Юлія СЕМЕНЮК (МА-03), Діана ТАРКОВСЬКА (ТСМ-02), Марина КОЛОБОВА і Галина ОХРИМЕЦЬ (РЗ-02), Юлія СЛЮСАР (ОТЗ-05).

Гуртожиток № 6:

1 місце виборолла секція 206 — Ганна ЯРЕМЧУК і Вікторія ШРАМКО (2АВ-03), Олена ВОРОБЕЙ (2ЛОТ-06), Людмила ТКАЧ (1АМ-03), Катерина ЗАЯЦ (ЗКС-03), Тетяна ІВАЩЕНКО (ЕП-03);

2 місце секція 308 — Анатолій КРИВЕНКО (4АС-03), Ігор ГОНТАРУК (ЗАВ-05), Юрій КОТ (1АМ-06), Сергій МУЗИКА (4АС-06), Володимир ПАЛАМАРЧУК (5АС-06), Віталій САРАНА (4АС-03);

3 місце секція 408 — Інна ДИЧУК (1АМ-05), Вікторія КРАВЧИНСЬКА (5АС-05), Владлена ГОРБОВА (1АМ-05), Ірина ГЛАВАЦЬКА та Діана СОКОЛОВСЬКА (4АС-06), Анна ХРАБАН (2АВ-05).

СПОРТ**КУЛЬОВА СТРІЛЬБА**

Роман ІВАНОВ (ліворуч), головний тренер зі стрільби з пістолетом Д. МУСТАФАЄВ та Олександр МЕЛЬНИЧЕНКО.

Спортсмени ВНТУ стали переможцями у змаганнях з кульової стрільби за програмою VIII універсиади Вінниці серед вищих навчальних закладів 3—4 рівня акредитації. Брала участь 6 команд: окрім ВНТУ, дві команди ВДПУ, ВДАУ, КНТЕУ, ВФЕУ.

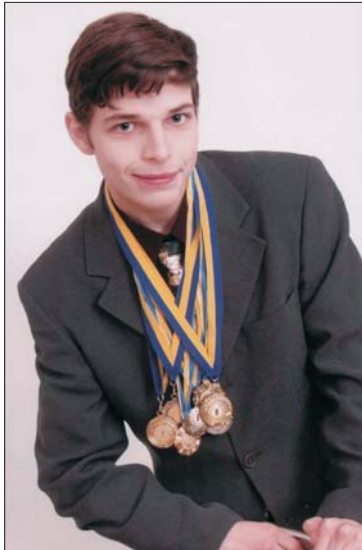
Студент ІНТКІ Олександр КАБАЛЮК (група 1КС-02) здобув друге місце у вправі ГП₁₀ (гвинтівка пневматична, рухова мішень) і перше у вправі ГП₁₁. У цій же вправі Кирило ПРОНІН (студент Інституту МТ) став третім, а Петро ДЕМІНСЬКИЙ (ІнаЕКСУ, група МП-04) — четвертим.

У вправах ГП₁ і ГП₂ (гвинтівка пневматична) Роман ІВАНОВ (5АС-04) посів перше і друге місце відповідно.

А Олександр МЕЛЬНИЧЕНКО (першокурсник ІнБТЕГП, група 2ТЕ-06) став першим у вправі ПП₁ (пневматичний пістолет) і другим у вправі ПП₂.

Усі наші учасники цих змагань є кандидатами у майстри спорту України. Головний суддя змагань В. Л. ЩЕРБА відзначив рівень майстерності наших спортсменів і повідомив, що усі призери захищать честь Вінницької області на Всеукраїнській універсиаді 23—28 березня у Львові.

НАЙГОЛОВНІША ПЕРЕМОГА — ПЕРЕМОГА НАД СОБОЮ

Спортсмени ВНТУ здобули перше місце у змаганнях з кульової стрільби за програмою VIII Вінницької студентської універсиади. Наш Олек-

сандр КАБАЛЮК виграв друге місце у вправі ГП₁₀ (гвинтівка пневматична, рухова мішень) і перше у вправі ГП₁₁.

Нині такий вид спорту як кульова стрільба бурливо розвивається і набуває популярності. Тож, знайомимось із Сашком ближче. Навчається він на п'ятому курсі Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії (група 1КС-02).

Інтереси не обмежуються спортом. Бере участь у грі «Що? Де? Коли?» Олександр виріс у сім'ї військовослужбовця. Вплив батька — це твердість характеру, цілеспрямованість, вихованість. А ще нетерпимість до наркотиків, тютюну і брутальної лексики. Більше цінує внутрішній світ, аніж зовнішність. Вірить у єдине кохання. Здається, мова йде про ідеального хлопця.

Сашкові музичні уподобання — рок. Він відповідає ритму його життя.

Має звання кандидата в майстри

спорту з кульової стрільби. Цей хлопець і гвинтівка просто створені один для одного. Тренування по три години шість днів на тиждень. Але Сашко вважає, що для високих результатів слід займатися по 8 годин щодня.

Часто виїздить на чемпіонати України. Привозить «срібло» та «бронзу». Поєднувати спорт і навчання дуже не просто.

У стрільбі спортсмен не має інших суперників — змагається з самим собою. Перемогти власне хвилювання — це і є головна мета.

Початківцям у кульовій стрільбі Олександр радить більше тренуватись та ретельно аналізувати свої помилки. Саме так колись навчав Сашка його тренер.

Побажаймо ж Олександру нових перемог — і у спорті, і над собою!

**Юлія МІРОНОВА,
студентка групи ІМО-02**

КІОКУШИНКАЙ-КАРАТЕ

У Кіровограді відбувся другий етап відбіркових змагань на чемпіонат світу з кіокушинкай-карате. У відкритому Кубку України взяли участь понад 200 спортсменів з усіх регіонів України та представники Росії, Молдови, Литви. Команду Вінниччини склали 15 каратистів.

Поєдинки були захоплюючими. Спортсмени демонстрували високий рівень майстерності. Більшість учасників у чоловіків володіли чорними поясами. До змагань допускалися лише спортсмени, які мають звання кандидата у майстри спорту України. Фаворитами змагань вважалися представники Росії та Литви. На змаганнях перемога давалась за нокаут чи очевидну перевагу над суперником.

Найкращими судді та глядачі визнали поєдинки

легкої ваги, де змагались чотири титулованих спортсмени Росії. Троє з них розподілили між собою чемпіонський титул і призові місця.

У змаганнях серед чоловіків у легкій ваговій категорії брав участь студент Інституту менеджменту Сергій ГНЕСЬ — майстер спорту з кіокушинкай-карате, призер чемпіонату Європи серед юніорів у Болгарії, багаторазовий призер чемпіонатів України, чемпіон України серед молоді, призер чемпіонату України без обмежень у вазі, учасник чемпіонату Європи серед чоловіків в Угорщині. Через травму, яку отримав у попередньому поєдинку з фаворитом турніру, учасником чемпіонату світу у Японії, Сергій поступився росіянину у двобої за вихід до півфіналу. Суперник Сергія згодом став чемпіоном.

Наступний етап відбору до Токіо на Чемпіонат світу-2007 відбудеться у Києві. Уже без участі іноземних спортсменів. Чоловіки у чотирьох вагових категоріях розподілять між собою 5 путівок до Японії.

ПЛАВАННЯ

Спортсмени нашого ВНТУ вибороли II місце у змаганнях з плавання за програмою VIII обласної універсиади, поступившись лише «профі» — команді Інституту фізвиховання ВДПУ.

Студентки нашого університету Тетяна ФІЛІПОВИЧ (1КС-04), Юлія СЕМЕНЮК (МА-03), Ірина УСТЕЛЕНЦЕВА (ПЗ-06), Наталя БЕЛАШ (2АС-05) виграли 2 місце в естафеті 4×50 м вільним стилем.

У особистій першості Наталя БЕЛАШ, яка є майстром спорту зі стрибків у воду і членом збірної області та членом резервної команди збірної України, здобула 3 місце на дистанції 50 м вільним стилем.

Серед хлопців найкраще виступили

Іван ЛЕНЬКОВ (РЗ-06), перемігши на дистанції 50 м брасом і на дистанції 100 м брасом;

Сергій ЛЯХОВЧЕНКО (2ТМ-04) показав другий результат на дистанціях 50 і 100 м вільним стилем;

Іван КАЛІЦІНСЬКИЙ (1ТГ-06) став третім на дистанції 100 м на спині і першим на дистанції 400 м комплексного плавання;

Олексій БОЙКО (аспірант) став третім на 200-метрові вільним стилем.

А в естафеті 4×50 м вільним стилем ця наша чоловіча четвірка виборола впевнену перемогу, залишивши позаду команди ВДПУ, ВТЕІ, міжфаку ВДПУ.

Євген ЗАДАЧІН (ЕСМ-02) став другим на дистанції 200 м вільним стилем і першим на 200 м комплексного плавання.

Олексій ШЕНЬКОВИЧ (5АС-06) виборов 2 місце на 50 м батерфляєм і 3 на 50 м на спині.

Дмитро РОВЕНЧАК (ЗБ-05) став другим на 100-метрові брасом.

Василь РИМАР (магістрант) посів 4 і 5 місце на дистанціях 50 і 100 м брасом.

Наш університет не має власного плавального комплексу, але за сприяння студентського профкому студенти займаються у басейні «Маяк», котрий зовсім поруч з ВНТУ. Отже, маємо підстави сподіватися, що наступної IX універсиади буде значно більше бажаних захищати спортивну честь нашого університету.

**Олена САТАЙКИНА,
майстер спорту з поліатлону**

МЕТА — ЧЕМПІОНАТ СВИТУ

Майстер спорту Сергій БАКУМ, студент групи МВ-04 Інституту машинобудування і транспорту займається хокеєм на траві уже 8 років.

Чому саме хокей на траві?

Сподобалась гра і переді мною постала мета досягти такої майстерності.

У яких країнах доводилось бувати?

Я був в Італії, Польщі, Голландії, Росії, Словачії, Чехії. Кожна країна особлива і цікава по-своєму.

Чого досяг і яка мета?

Нещодавно зайняли 1 місце на Молодіжній грі України. Моя мета, як і всіх спортсменів — перемога на Чемпіонаті Світу.

Спорт не заважає навчанню?

Тренування можуть бути в будь-який час доби. Тому іноді дуже втомлюєшся і зовсім не хочеться робити домашнє завдання, а тим паче курсові. Але нащось у людини є сила волі!

УНІВЕРСАЛЬНИЙ БІЙ

У російському місті Кострома відбувся чемпіонат Європи з універсального бою серед молоді. У турнірі взяли участь понад 300 спортсменів. Наш Олексій ШИНЬКОВИЧ виборов 2-ге місце.

Понад 25 країн змагались у видовищних двобоях. Універсальний бій увібрав елементи усіх бойових стилів та боротьби. Учасники перш, аніж вийти на ринг, мають випробувати себе на «смузі перешкод» — продемонструвати свій рівень фізичної підготовки. Був випадок, коли спортсмен, маючи досягнення на рівні чемпіонатів світу з кік-боксингу, програв призера чемпіонату України з універсального бою, який умів стріляти, метати ніж та добре боротися (обов'язкові випробування «смузи перешкод»).

У турнірі брали участь студенти ВНТУ. Вихованець Інституту менеджменту Олександр СОЛОГУБ спробував себе у досить новому для нього амплуа (раніш виступав лише на змаганнях з кіокушинкай-карате). Сашко багаторазовий призер чемпіонатів України з кіокушинкай-карате, чемпіон Європи серед юніорів у Литві.

А першокурсник Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління Олексій ШЕНЬКОВИЧ, хоча вважався аутсайдером своєї вагової категорії, за рахунок морально-вольових якостей та гарної фізичної підготовки виборов 2-ге місце. І приніс Україні залікові бали. До того ж Олексій виграв у титулованих спортсменів нокаутом.

Україна посіла 4-те командне місце.

Наступні змагання відбудуться через рік у Литві.

II місце у змаганнях з боксу на VIII універсиаді Вінниці серед вищих навчальних закладів 3—4 рівня акредитації здобула команда нашого університету.

БОКС

Команду склали

кандидат у майстри спорту Олег ОБЧАРЕНКО, студент групи ЕЗ-05, який виграв перше місце у особистих змаганнях; кмс Олексій ЛАПЧЕВСЬКИЙ (ММ-02) посів друге місце в особистих змаганнях;

кмс Володимир СОФІНА (1МФК-03) — друге місце;

кмс Богдан ПИСАРЕНКО (ЕЗ-03) — друге місце;

Сергій ЮХИМЧУК (1Б-05) — третє місце;

кмс Максим САВЧЕНКО (РТ-03) — третє місце.

Наші хлопці перемогли боксерів педагогічного і медичного університетів, а також університету «Україна», пропустивши вперед лише спортсменів ВТЕІ.

А як ти відпочиваєш?

На відпочинок залишається мало часу, але я найчастіше намагаюсь відпочивати з друзями чи з сім'єю на морі влітку, а взимку — в Карпатах.

Які види спорту тобі подобаються?

Мені подобається футбол, оскільки сам непогано граю.

Хто підтримує тебе на змаганнях?

Батько і брат, а мама була тільки декілька разів — дуже переживає, аби не отримав травму.

Що для тебе означає команда?

Для мене команда — це моя друга сім'я, адже я багато часу проводжу з ними.

З яким девізом крокуєш по життю?

Завжди вперед і не зупинятися на труднощах, а казати собі, що я все зможу.

Що побажасш читачам «Імпульса»?

Насолоджуватися тим видом спорту, який подобається, і приходити вболівати за нас, тому що ви надихаєте спортсменів на хорошу гру!

Розмовляла Вікторія АНДРІЙЧЕНКО, гр. АМЗ-04

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту» оголошує конкурс на заміщення вакантних посад

Кафедра українознавства, політології і права:

— доцент — 2 посади.

Термін подання документів — 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

**Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:
Вінницький національний технічний університет, кімната 2204,
навчальний корпус № 2, Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021
Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55**

Редколегія:

- Т. Б. Буяльська**
(головний редактор)
- І. П. Зянько**
(редактор)
- П. Г. Гордійчук**
(відпов. секретар)
- Г. М. Багдасар'ян**
(техн. редактор)
- Б. І. Мокін**
- С. В. Юхимчук,**
- М. П. Свірідов,**
- Л. І. Волхонська,**
- Г. П. Котлярова,**
- Т. С. Криклива,**
- М. П. Стрельбицький.**

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*
Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 18.01.2007 р. Формат 29,7×42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2007-004.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59